

Sygn. akt **III AUa 370/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Aleksandrowicz

Sędziowie: Dorota Goss-Kokot (spr.)

(del.) Renata Pohl

Protokolant: Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2020 r. w Poznaniu

sprawy **K. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji K. H.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 14 lutego 2019 r. sygn. akt VIII U 1227/18

oddala apelację.

Renata Pohl	Małgorzata Aleksandrowicz	Dorota Goss-Kokot
-------------	---------------------------	-------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z 26.04.2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z 16.04.2018 r. odmówił przyznania emerytury zgodnie z art. 55 ustawy emerytalnej z uwagi na fakt, iż K. H. nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego przed złożeniem wniosku o przyznanie emerytury z 29.03.2012 r., a po osiągnięciu wieku (...)lat określonego w art. 27 ustawy emerytalnej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł K. H.. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że nie musiał opłacać składek za okres od 04.03.2012r. do 29.03.2012 r., gdyż miał przyznaną emeryturę na podstawie decyzji ZUS z 01.01.2011r. Dodał, że od 2011 r. do dnia dzisiejszego odprowadza składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe i zdrowotne z tytułu pracy na podstawie umowy zlecenia w Filharmonii (...).

Wyrokiem z 14.02.2019 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie o sygn. VIII U 1227/18 oddalił odwołanie K. H..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. H. urodził się (...), zatem wiek 65 lat ukończył (...)

Od 05.12.1972 r. do 25.01.2011 r. odwołujący był zatrudniony w Państwowej Filharmonii (...) na podstawie umowy o pracę.

Decyzją z 21.07.2008 r. znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z 27.05.2008 r., przyznał odwołującemu wcześniejszą emeryturę od 08.05.2008 r. i jednocześnie zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Następnie decyzją z 07.02.2011 r. znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z 26.01.2011 r. podjął odwołującemu wypłatę emerytury od 01.01.2011 r. z uwagi na ustanie zatrudnienia.

Jednocześnie w okresie od 28.01.2011 r. do 30.04.2011 r. odwołujący był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Państwowej Filharmonii (...).

Z kolei od 08.07.2011 r. do nadal odwołujący został zatrudniony w Państwowej Filharmonii (...) na podstawie umów zlecenia. Natomiast zleceniodawca 04.08.2011 r. złożył deklarację (...) za lipiec 2011 r., w dniu 31.05.2012 r. za maj 2012 r. oraz w dniu 03.10.2012 r. za czerwiec 2012 r.

Decyzją z 27.04.2012 r. znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, po rozpatrzeniu wniosku z 29.03.2012 r. przyznał odwołującemu emeryturę od (...) r., tj. od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.

Odwołujący 11.06.2012 r. pracował w oparciu o umowę zlecenie dla (...) i z tego tytułu w dniu 18.06.2012 r. zleceniodawca od 11.06.2012 r. do 13.06.2012 r. zgłosił odwołującego do ubezpieczeń.

Nadto 11 czerwca, 22 czerwca i 24 czerwca oraz 18 października 2012 r. (...) w P. zlecił odwołującemu wykonanie czynności, a K. H. wystawił z tego tytułu rachunki na rzecz zleceniodawcy.

W dniu 16.04.2018 r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury.

Odwołujący z tytułu wykonywania umowy zlecenia w Filharmonii (...) podlegał ubezpieczeniom społecznym m.in.: od 09.05.2011 r. do 30.07.2011 r. oraz od 30.05.2012 r. do 29.06.2012 r.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji wydał zaskarżony wyrok, w którym oddalił odwołanie K. H..

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd I instancji ustalił, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i przed nabyciem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym odwołujący nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Tym samym odwołujący nie spełnia przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej, tj. według nowych zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku Sądu I instancji złożył odwołujący zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie art. 55 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe uznanie, że kontynuacja ubezpieczenia emerytalnego i rentowego musi nastąpić bezpośrednio po dniu osiągnięcia powszechnego wieku

emerytalnego, podczas gdy ustawodawca wskazał jedynie na kontynuację, która może nastąpić w każdym dniu po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego;

2. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że odwołujący nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe zarzuty odwołujący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie odwołania,

- zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika składek kosztów postępowania przed sądami obu instancji według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego,

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozostawiając temu sądowi do rozstrzygnięcia kwestię zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesioną przez odwołującego apelację uznać należy za bezzasadną.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest oczywiście prawidłowe. Sąd Okręgowy właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego, dokonał trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy. Prawidłowo także zastosował prawo materialne. Sąd Apelacyjny w całości podzielił ustalenia i rozważania Sądu Okręgowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odmowa organu rentowego przeliczenia odwołującemu emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej była zasadna. Sąd Apelacyjny podkreśla również, że stan faktyczny sprawy zasadniczo nie budził między stronami sporu.

Przechodząc z kolei do podstawy prawnej niniejszej sprawy to wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 55 ustawy emerytalnej - ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po 31.12.2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Omawiany przepis umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na „starych” zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948 r. (tj. na zasadach określonych w art. 26 ustawy emerytalnej), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60 lat

w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po 31.12.2008 r., a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Sąd Apelacyjny zaznacza, iż bezsporne jest, że odwołujący spełniał dwie pierwsze przesłanki z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach, to jest urodził się przed dniem (...) r. i z wnioskiem o przyznanie emerytury w wieku powszechnym wystąpił po (...) r. Natomiast nie spełnił trzeciej przesłanki z powyższego przepisu, tj. kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu przewidzianego wieku emerytalnego, czyli w przypadku mężczyzn po ukończeniu (...)lat. Sąd Apelacyjny wskazuje na uchwałę Sądu Najwyższego z 04.07.2013 r., II UZP 4/13

(LEX nr 1342169), w której Sąd przyjął, że sformułowanie "kontynuował ubezpieczenie" użyte w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach w istocie oznacza "nie rozwiązał stosunku pracy", niezależnie od tego czy ubezpieczony wystąpił o przyznanie emerytury (wcześniejszej lub w niższym wieku emerytalnym).

Sąd Apelacyjny przypomina, że powszechny wiek emerytalny odwołujący K. H. osiągnął z dniem (...)r. i w tym dniu, jak również w dniu następnym, nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego. Z kolei wyjaśniając okoliczności sprawy odwołujący wprost przyznał, że nie pamięta czy był zatrudniony w okresie od marca 2012 r. do maja 2012 r., nie dysponował też żadnymi dokumentami na tę okoliczność. Dopiero od 30.05.2012 r. do 29.06.2012 r. odwołującego i Filharmonie (...) łączyła umowa zlecenia, na podstawie której podlegał on ubezpieczeniom społecznym. W ocenie Sądu Apelacyjnego mimo wystąpienia z wnioskiem o emeryturę z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego po 31.12.2008 r., z uwagi na brak przesłanki kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego nie ma do odwołującego zastosowania art. 55 ustawy o emeryturach i rentach.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że nabycie statusu emeryta (art. 4 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach) wiąże się z utratą statusu ubezpieczonego (art. 4 ust. 13 tej ustawy) tylko wtedy, jeżeli po przyznaniu prawa do emerytury emeryt nie podlega obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 ustawy z 13.10.1998 r. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Art. 55 ustawy ma zastosowanie do ubezpieczonych, a niewątpliwie na dzień spełnienia warunków do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach odwołujący nie miał przymiotu ubezpieczonego, ale wyłącznie emeryta. Wszystko to oznacza, że nie spełnił przesłanki kontynuowania zatrudnienia, co nie pozwala na obliczenie jego emerytury na podstawie art. 55 ustawy.

Sąd Apelacyjny wskazuje nadto, że w wyroku z 20.09.2017 r., I UK 339/16 (LEX nr 2390759), Sąd Najwyższy dokonał wprost wykładni wykorzystanego w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach zwrotu "kontynuował ubezpieczenia". Stwierdzono wówczas, że wzmocnieniem poglądu o konieczności pozostawania w ubezpieczeniu w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego oraz przynajmniej w dniu następnym jest przywołanie art. 108 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach, który chociaż nie dotyczy obliczenia, lecz przeliczenia emerytury, zawiera podobną przesłankę. W rzeczonym przepisie ustawodawca posłużył się zwrotem, "jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę (...), emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (...)". Przypomniano także, że reguły wykładni językowo-logicznej nakazują nadawanie odmiennych znaczeń różnym pojęciom wykorzystywanym w jednym akcie prawnym, a zatem konfrontacja pojęcia "podlegania ubezpieczeniu po dniu" z wykorzystanym w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach zwrotem "kontynuowanie ubezpieczeń po osiągnięciu wieku" skłoniła wówczas Sąd Najwyższy do wniosku, że o ile w pierwszej sytuacji możliwe jest zastosowanie przepisu względem osoby, która rozpoczęła stosunek ubezpieczenia po wskazanym w przepisie dniu, o tyle drugi zwrot wskazuje na okresowość i ciągłość podlegania ubezpieczeniom, która powinna rozpocząć się co najmniej w dniu osiągnięcia wieku emerytalnego i trwać po tym dniu. Podsumowując Sąd Najwyższy podał, że osoba, która nie podlegała w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, nie kontynuowała tych ubezpieczeń po tym dniu, lecz przystąpiła do nich dopiero po osiągnięciu wieku emerytalnego, nie spełnia jednej z przesłanek zawartych w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach. Trafność wskazanego stanowiska została potwierdzona w kolejnym wyroku Sądu Najwyższego z 03.10.2017 r., II UK 429/16 (LEX nr 2390729) oraz z 15.03.2018 r., I UK 31/17 (LEX nr 2518845), w którym wyekspozowano, że skoro ustawodawca użył zwrotu "kontynuował", a nie "podlegał", to dał wyraz temu, że uprawnienie do obliczenia emerytury wedle art. 55 ustawy o emeryturach i rentach mają ci ubezpieczeni, którzy w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, po pierwsze, podlegali ubezpieczeniom społecznym, po drugie, zamiast emerytury wybrali dalszą aktywność zawodową, kontynuując po tym dniu podleganie tym ubezpieczeniom. Ponadto w wyroku z 25.07.2018 r., I UK 184/17 Sąd Najwyższy podkreślił, że "kontynuowanie czegoś" oznacza "wykonywanie czegoś w dalszym ciągu" a nie "wykonywanie czegoś w oderwanych od siebie jednostkach czasu". Stąd obliczenie emerytury na zasadach wynikających z art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach możliwe jest tylko w razie kontynuowania ubezpieczenia po ukończeniu wieku emerytalnego, to jest podlegania obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniom społecznym w sposób ciągły, nieprzerwany w dniu i po dniu osiągnięcia wieku emerytalnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny podkreśla, że przesłankę kontynuacji ubezpieczenia z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach spełni tylko taki ubezpieczony, który w dniu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego oraz przynajmniej w dniu następującym po tej dacie był objęty ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym.

Reasumując, w niniejszej sprawie Sąd I instancji oparł się na pełnym materiale dowodowym, prawidłowo go ocenił i przyjął za podstawę poczynionych ustaleń faktycznych. Po stronie odwołującego niespełniony pozostaje wymóg kontynuowania ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 27 ustawy emerytalnej. Z ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji wynika, że po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i przed nabyciem prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym odwołujący nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, a tym samym nie spełnił przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej (tj. według nowych zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej). Wyrok Sądu I instancji odpowiada prawu. Zarzuty apelacyjne odwołującego nie znajdują zatem uzasadnienia, a stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji i w ocenie Sądu Apelacyjnego w żadnej mierze nie podważyły prawidłowego rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Mając na uwadze powyższe w konsekwencji przedstawionej oceny prawnej, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację odwołującego K. H..

Renata Pohl	Małgorzata Aleksandrowicz	Dorota Goss-Kokot
-------------	---------------------------	-------------------